

COLLA EXCURSIONISTA CASSANENCA

CIRCULAR PER ALS SOCIS

FEBRER DEL 1970

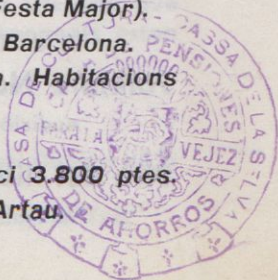
EXCURSIONISME

EN PROJECTE:

- * Dia 8 de Febrer.-Recorregut per les Masies del Veïnat de Les Serres. Sortida del Passeig Vilaret a les 7 h.
- * *Dia 15 de Febrer. - Excursió de la Neu a Ribes de Fresser, per desplaçar-se seguidament a Núria o La Molina (Lloc a escollir per cadascú).*
Sortida de la Plaça de la Coma a les 5'30 hores del matí.
PREUS: Socis 120 ptes. - No Socis 140 Ptes.
Informació i inscripcions: Jordi Crous, Narcís Artau i Bar Salvi.
- * Dia 1 de Març. - Travessada de les Gavarres.
Itinerari: Cassà - Moli d'en Buscà (amb omnibus) - Els Metges - Coll del Matxo Mort - Puig d'Arques - Sant Cebrià dels Alls - Puig Gros - Cassà.
Informació: Bar Salvi.

Excursió a Palma de Mallorca

Aquesta tindrà lloc entre els dies 23 al 30 de Maig (Festa Major).
Desplaçament amb avió reactor des de l'Aeroport de Barcelona.
Estatge en Hotel (3.ª Categoria). Pensió complerta. Habitacions
dobles amb bany i terrassa.
Excursions a les Coves del Drac i a Formentor.
Preu tot incluit: 3.600 Ptes., per Soci, i el No Soci 3.800 ptes.
Per informació i inscripcions: Bar Salvi i Narcís Artau.

EXCURSIONISME *

HAN TINGUT LLOC:

- * Dia 9 de Novembre. - Excursió a les Fires de Perpinyà. - 56 compon.
- * Dia 16 de Novembre. - Excursió a Romanya. - 9 components, membres de la Colla, varen sortir de Cassà juntament amb 8 noies de Barcelona per una trobada amb un nombrós grup de joves de l'Hospitalet de Llobregat i d'ascendència murciana.
Va resultar una experiència interessant que ens va permetre constatar el relatiu grau d'integració d'aquells joves malgrat la manifesta bona voluntat d'alguns d'ells.
- * Dia 8 de Desembre. - Sortida a les Gavarres (Puig de les Miloques - Serra-Mala - Coll de Llemaneres). - 4 components.
- * Dia 14 de Desembre. - Excursió al Montseny (Santa Fe i Turó de l'Home) - 8 components.
- * Dia 14 de Desembre. - Matinal al Puig del Castell. - 6 components.
- * Dia 21 de Desembre. - Excursió del "Grèbol" al Puig Gros d'en Gironès. - 7 components.
- * Dia 24 de Desembre. - Missa del Gall i ressopó a Sant Feliu de Buixalleu. - 22 components.
- * Dia 11 de Gener. - Excursió al Castell de Cartellà i Canet d'Adri. 2 components.
- * Dies 24 i 25 de Gener. - Excursió a Rocacorba - Finestres i Puig sa Llança.

NOTICIARI D'ACTIVITATS CULTURALS

HAN TINGUT LLOC:

28 de Desembre, en el local «Sir Thomas»:

Folklore Nadalenc d'Europa i Amèrica.

Audició comentada de discos.

Fira del llibre i Disc Infantils.

Va tenir lloc a la Sala d'Actes de l'Ajuntament del dia 26 al 31 de Desembre.

Arts - 69

Exposició d'Arts i Objectes Decoratius de 17 artistes locals.
Instal·lada a la «Torre Salvana» (Presó), i oberta els dies 25, 26, 28 de
Desembre i 1 de Gener.

La Plana de Vic

Film sonor presentat per en Narcís Maymí.
Va tenir lloc al local del Bar Salvi el dia 9 de Gener.

Biblioteca

Enquadernació del 1er. tom de la GRAN ENCICLOPÈDIA CATALANA.
Adquisició de «ELS ARGONAUTES» de Baltasar Porcel.
Números corresponents de «CAVALL FORT», «L'INFANTIL», «PRESENCIA» i
«SERRA D'OR».

Cinema-Club

Dia 4 de Desembre: «PETULIA» de Richard Lester.
Va dirigir el col·loqui en Fages de Climent.

EN PROJECTE:

Sardanes

Curset per aprendre a ballar sardanes.
Cada dimecres a les 9 del vespre al Pati dels «hermanos», a partir del 4 de Febrer.
Entrada lliure.

IV Concurs Literari

- * **Jurat del Premi d'Assaig i «1er. Premi Família Pascual»:**
Jordi Nadal, Santiago Sobrequés, Ramon Pascual, Jaume Dalmau i Santiago
Coquard.
- * **Jurat dels Premis de Poesia i Narració:**
M.ª Dolores Mariné, Jordi Dalmau, Margarida Wirsing, Esteve Bagué i Benet Ribas.
- * **Jurat dels Premis Infants:**
Manuel Tolosà, M.ª Dolores Saura, Lluís Poaté, Roser Masferrer i Gerard Reyné.

**Els veredictes es faran públics en el transcurs d'una Festa Literària que
tindrà lloc el diumenge dia 26 d'Abril. Les bases corresponents estan
publicades en la Circular del mes de Desembre.**

Cinema-Club

SESSIÓ XLII - «FATA MORGANA», presentació i col·loqui pel Director de la
pel·lícula Vicens Aranda.
Per al mes de Març s'està preparant un cicle dedicat al Cinema Txec.

UNA ENCICLOPEDIA PER A NOSALTRES

Entre els instruments que fins ara hem hagut de manllevar, s'hi compten les «Enciclopèdies».

Malgrat tot, és evident que ens han fet molt de servei. Però sovint, després d'hever-les utilitzat diverses vegades amb molt de profit, ens han fallat en cercar-hi algun article que fes referència especial a les necessitats de la nostra cultura o, simplement, de la nostra manera d'ésser.

Els qui havien fet aquella «Enciclopèdia» no havien pensat en nosaltres; la cultura a la qual pertanyien no s'havia plantejat la necessitat d'uns coneixements o d'una informació que per a nosaltres, en canvi, eren molt necessaris, o potser indispensables i tot.

Ve a ésser el que ens passa quan demanem a un amic, o a un veí, qualsevol estri utilitari; ben sovint útil i tot, no s'adapta al servei per al qual nosaltres el volíem. No els en podem donar la culpa. Però nosaltres no quedem prou ben servits.

Ara tinc, al davant, el primer volum de la «GRAN ENCICLOPEDIA CATALANA»; me'l miro, -bé ho haig de confessar-, amb una punta de recel. Mai no m'han agradat els llibres fragmentaris.

L'he anat fullejant, llargament. I el que més m'ha cridat l'atenció ha estat l'equilibri amb que és treballada.

Al costat de la informació històrica, literària, filosòfica, política, hi trobo uns magnífics articles de geografia natural i de geografia humana, i d'altres sobre qüestions científiques.

Però cap dels temes no em fa la impressió de predominar sobre els altres. Hi trobo les tendències més noves,

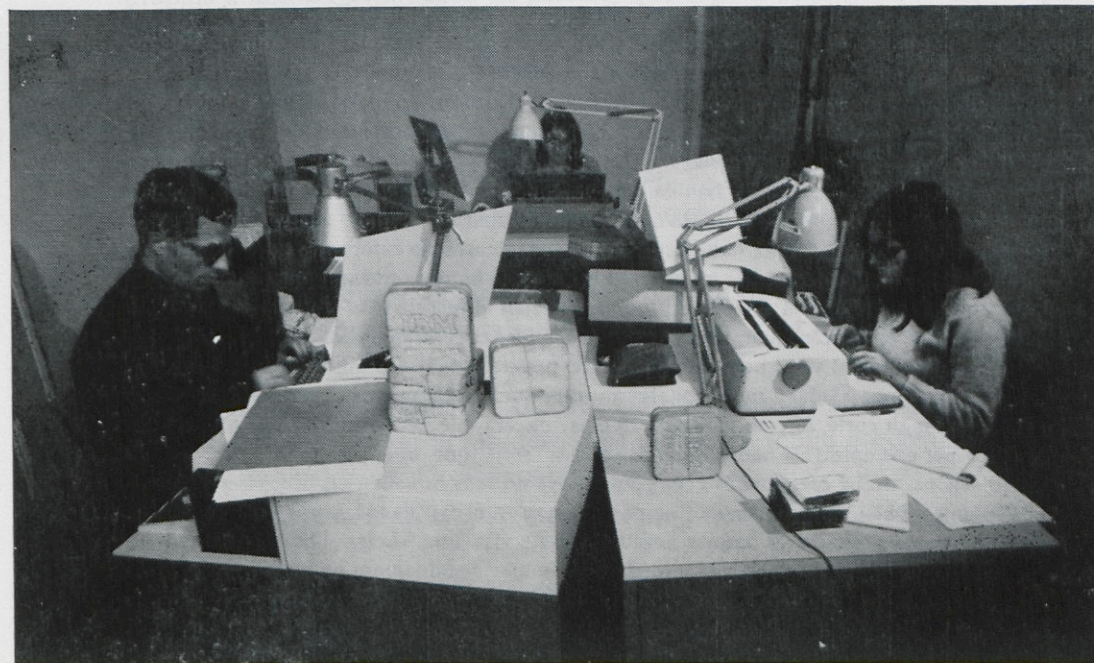
però també les tradicionals. El mateix em passa amb articles biogràfics; hi he trobat tots els que he cercat sobre gent de tots colors.

Encara que faci riure, amb aquest volum tot sol, no sabia com "acaba" l'obra... M'adono que cercar un "desenllaç" en una "Enciclopèdia" és més aviat ridícul, i el fullejo, a l'atzar. De sobte hi trobo una informació sobre uns fets i unes obres que havia cercat debades, temps enrera, en d'altres "Enciclopèdies" i fins en llibres d'història. Vaig seguint, pàgina avall, i em ve als ulls un article de mena científica, molt concret, que em disposava a passar de llarg, una frase de la descripció esdevé inesperadament intel·ligible, fins per a mí, que no hi entenc res, i el lleixo sencer, amb fruit. Sospito, més avall, que potser ha estat donant massa importància a la nota sobre un personatge que m'interessa poc, però tres pàgines més enllà, em quedo sorprès de l'amplitud i la competència amb què trobo tractat un altre personatge que m'interessa molt i que en d'altres "Enciclopèdies" trobaria tot just esmentat. Va bé. El recel inicial ha desaparegut i se m'ha convertit en impaciència: ja ho sé que aquest volum no arriba fins a la fi, -fins a la Z-, però tot anirà venint. M'he adonat que, reduït i tot a una part de la A, ja m'ha fet servei. I que és diferent dels

d'altres "Enciclopèdies" Que és fet de cara a la cultura, a la cultura catalana, dins la qual em trobo i visc. Que d'alguna manera és fet expressament per a nosaltres.

Maurici Serrahima

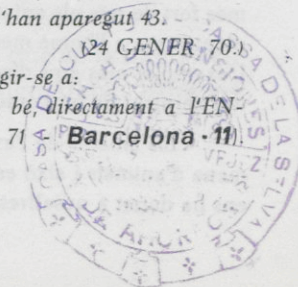
- L'Enciclopèdia es un fet gràcies al treball i voluntat d'un poble per la seva cultura. -

NOTA.

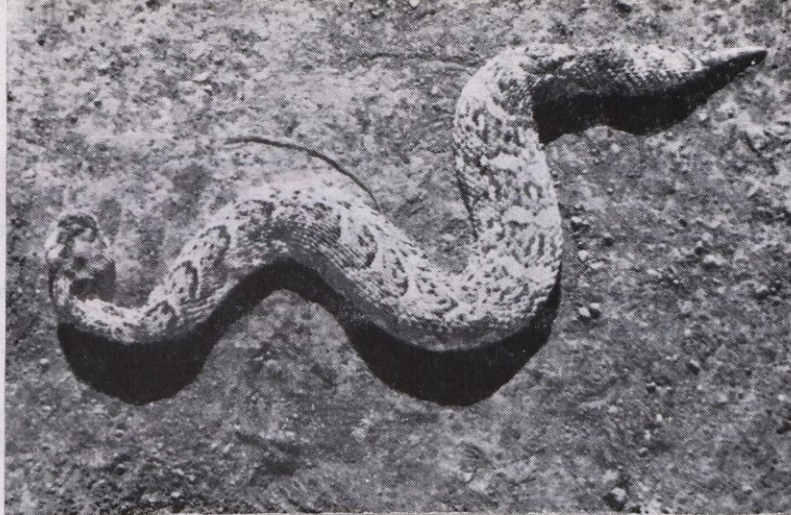
Aquesta ENCICLOPEDIA constarà de 10 volums, més 1 de mapes. Apareix un fascicle setmanal de 32 pàgines, a 50 pessetes. Cada volum consta de 26 fascicles, i fins ara n'han aparegut 43.

Per a més informació o per a subscripcions dirigir-se a: Narcís Artau (c/. Catalunya, 33 - Cassà) o bé, directament a l'ENCICLOPEDIA: Edicions 62 (c/. Casanova, 71 - Barcelona - 11).

La serp anomenada «Viti»,
un animal verinós propi
de zones semidesèrtiques.

ANIMALS VERINOSOS

De tots és conegut que a la nostra regió per sort, no hi ha gaires animals verinosos, no es pot dir el mateix de la província espanyola d'Ífni. Durant la meua estada a ella vaig tenir ocasió d'observar amb els quatre animals verinosos i sumament perillosos que és normal trobar-s'hi; hi ha tres serps que són la «Viti», la més verinosa, segueix la «Cobra Africana Negra» i per últim la «Lefa», després hi ha l'«Alacrà negre» que no és mortal; vagi per en davant que donada la meua ignorància amb els costums d'aquests animals hi haurà més d'un error. No és la meua intenció expressar ara tots els costums, així com les dades, agafades de serps o alacrans que per desgràcia trobavem. En primer lloc parlaré del més petit i el menys verinós, em sembla que pertany a la família dels aràcnids, l'«Alacrà Negre» és un dels animals que més corren en tota la província, la seva picada no és mortal ni molt menys, ho dic per experiència; el més normal és que doni força febre. Conec casos de companys que han tingut febre més de vint-i-quatre hores. Per tot arreu hi ha nius, hi ha una creença que no he pogut comprovar, que és molt curiosa cas de certitud: quan estan el mascle i la femella «aparellats» la femella es menja al mascle; quan neixen són quasi blancs i a mida que creixen és van tornant negres, d'ací els hi ve el nom. En segon lloc parlaré d'una serp que és mortal, la «Lefa», quansevol que vegi una «Lefa» i no la coneixi no diria que és una serp tan verinosa; és d'uns colors brillants i molt curta, fa com molt uns 25 cms. encara que per sort no és pas tan corrent com la «Viti» per exemple. Els nadius diuen d'aquesta serp, que una picada a una vaca la mata en 10 segons, també crec que és cega com menys no se'ls hi veuen els ulls, té uns moviments molt lents. Quan es veu atacada i no pot picar, s'enrosca; alguns companys asseguren que salta, tinc que dir que en les poques vegades que he vist una «Lefa» l'he morta que no ha saltat cap vegada; d'ample no fa pas més d'uns 20 mms. Seguidament ve la serp més atrevida i potser l'única que planta cara a l'home: la «Cobra Africana Negra» no és pas gaire ample excepte el cap -quan estan vives-; ara de llargues ho són molt; hi ha casos coneguts que arriben a 2 m. quasi sempre va la parella essent la més perillosa la femella, el verí no és tan fort com el de la «Viti» però és més perillosa que la «Viti», en primer lloc s'aixeca una tercera part de la seva alçada; normalment fan més de 1¹/₂ m. i en segon lloc planten cara cosa que no fan les demés. I per últim la més verinosa de totes tres: la famosa «Viti» també és la més coneguda, és inconfundible pels seus colors tan brillants. El seu verí és mortal és el més fort de tots els animals verinosos coneguts en la província, es molt lenta i tonta; mai no planta cara a l'home menys quan no té cap més remei i tampoc s'aixeca més d'uns 25 cms. L'exemplar més gros d'aquesta mena feia uns 1'10 m. pesen molt; per les picades d'aquestes tres serps hi ha un contra-verí que si mal no recordo es dels laboratoris del Dr. Pasteur.

Els amants de l'excursionisme de Catalunya, tenim aquí una regió que no hi són aquesta mena d'animals i això es una gran sort, i un do que tenim que agrair a Déu per la regió que ens ha donat a nosaltres els catalans.

Joan Bernatallada i Serra

CAMPRODON - ULL DE TER - NURIA

Sortiem a 2/4 de quatre de la tarda amb els cotxes que van de St. Feliu a Girona. Erem 4 noies i 4 nois, i anàvem a fer la travessa: Setcases-Ull de Ter - Núria. Deixàvem el poble el dia 20 de setembre i tornariem el 23.

A Girona, després d'esperar-nos més d'una hora, pujarem als autobusos de la TEISA, que van dur-nos fins a la Canya, prop d'Olot.

Aquí, canviarem novament de vehicle, i, ara ja no baixariem fins arribar a Camprodon. Durant aquest darrer tros del viatge, va passar un cas curiós. Resulta que a tots se'ns va desvetllar la gana i cosa desagradable, ningú portava tiberi. Sigui com sigui, quan arrivarem a Camprodon tots estàvem arrapats a una flamant capsa de galetes, que segons sembla no havia comprat ningú, i, com que una colla de coneguts van tenir l'amabilitat de venir-nos a esperar, aquests també col·laboraren a cruspir-se les galetes.

Vam sopar ràpidament i després vam anar a comprar les provisions que ens farien falta per els dies següents. Dormirem al Casal Parroquial, que molt amablement va cedir-nos el Sr. Rector.

L'endemà, ens aixecàrem a les sis i vàrem anar fins a Setcases amb un taxi.

Des de Setcases, pujada amunt, cap a Ull de Ter. Ens pararem a esmorzar prop el camí i acabada la feina continuarem la marxa entre bromes i rialles.

Un tallet de la colla va arriba a Ull de Ter una horeta abans que els altres. No es d'estranyar la rapidesa dels primers si tenim en compte que n'hi ha algun que calça un 45 de sabata.

Remarquem aquí la gran simpatia amb que van acollir-nos els guardes del Refugi.

Mes tard, mentre uns férem la costellada, els altres, pujaren al Pic de Bastiments. A la tornada d'aquests hi hagué sorpresa majúscula, portaven una llebre.

Una llebre, que segons ells era molt maca, però, com que la varem trepitjar, imagineu-vos com quedà després que aquell rellam de soles, les del 45, li hagueren passat per sobre, inclús canvià de color o almenys ens o pensàrem ja que la seva pell era completament verda.

De totes maneres, el color no els preocupà gaire, ja que se la menjaren per sopar, cremada per fora i crua per dintre. Els altres menjàrem "sopetes amb menta pel mal de ventre".

Havent sopat, ens reunirem tots avora el foc, on hi hagué cants de tota mena, d'enyorança, d'amor, de pau, i fins i tot cantarem els Adéus i ens en vàrem anar a dormir.

Au, vinga, que ja són les sis! Aixequem-vos! Cridava un des del corredor.

Impossible, deiem nosaltres, si sembla que faci deu minuts que ens hàgim possat al llit. Efectivament, eren les dotze. Quan va arribar al nostre compartiment, li vàren baixar tota mena de coses rares, des de mitjons fins a «Chirucas» de sola forta.

De totes maneres, arribaren les sis i enprenguerem la marxa acompanyats de tres noies guies i la seva majorala.

Arribàrem al Coll de la Marrana treien una llengua com una corbata. Ens aturarem a esmorzar a les fonts del Freser. Continuarem la marxa una mica més engrescats, i, encara que em la panxa plena, semblava que el Tirapits, no se'ns presentava tan tirapits. Una vegada a dalt de la carena allò és fantàstic, es veuen muntanyes fins a on arriba la vista.

Arribats al Coll de Carançà, poguerem contemplar els nombrosos llacs d'aigües de cristall que reflexen immòbils els cimals de les grans muntanyes que els envolten. Es d'una bellesa inigualable.

Així, fórem caminant, passarem per Nou Creus i baixarem 800 m. de cop fins a Núria. Allí, inspeccionarem el refugi que estava molt bè i anarem per dinar.

A la tarda ens passejarem per aquelles contrades i de passada collirem algun bolet.

L'endemà, dos nois de la nostra colla pujaren al Puigmal, mentre nosaltres pujavem al Pic de l'Aliga. Ens passà el matí que no ens n'adonàrem.

Quan arribaren els dos companys ens posarem a dinar. Vam menjar sardines de «lata» amb préssec amb almíbar, barrejat tot plegat amb llet i xoriço.

El cremallera ens portà fins a Ribas i d'aquí amb l'altre tren fins a Granollers.

Quan arribarem a Cassà hi havia encara gatzara de Fira, però... en el llit si estava tan bé...

ROSER MASFERRER

Company (a)